

Catechese bij de zesde zondag door het jaar (B-jaar)

Opgesteld door Han Koole, CCV bisdom Gent

Marcus 1,40-45

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus

In die tijd kwam er eens een melaatse bij Jezus die op zijn knieën viel en Hem smeekte:

“Als Gij wilt kunt Gij mij reinigen.”

Door medelijden bewogen stak Hij de hand uit, raakte hem aan en sprak tot hem:

“Ik wil, word rein.”

Terstond verdween de melaatsheid en was hij gereinigd.

Terwijl Hij hem wegstuurde vermaande Hij hem met klem:

“Zorg ervoor dat ge aan niemand iets zegt,

maar ga u laten zien aan de priester

en offer voor uw reiniging wat Mozes heeft voorgeschreven,

om ze het bewijs te leveren.”

Eenmaal vertrokken

begon de man zijn verhaal overal in het openbaar te vertellen

en ruchtbaarheid aan de zaak te geven,

met het gevolg

dat Jezus niet meer openlijk in de stad kon komen,

maar buiten op eenzame plaatsen verbleef.

Toch kwamen de mensen van alle kanten naar Hem toe.

1. Korte duiding bij de evangelielezing

Een melaatse werd in Jezus' tijd beschouwd als een levende dode, als iemand die opgegeven was en er eigenlijk al niet meer bij hoorde. De witte huiduitslag, die deed denken aan een lijkkleur, droeg daar sterk toe bij, naast uiteraard het besmettingsgevaar. In die zin symboliseerde de melaatse alles wat tegenover de God van Liefde en Leven stond: zonde, kwaad, misstanden, kortom alles wat het leven verziekt. De melaatse werd dan ook uit de gemeenschap gestoten en in een isolement geplaatst (cf. ook de eerste lezing uit Leviticus).

In de evangelielezing horen we hoe Jezus, in de ontmoeting met de melaatse, dit isolement doorbreekt. Hij wordt door medelijden bewogen, raakt hem aan en spreekt tot hem. Deze toenadering heeft een *reinigende* werking: de melaatse wordt *verlost* van zijn ziekte, van wat hem afsloot van het leven. Jezus treedt dus *reddend* en *bevrijdend* op, en toont hiermee wie God is, die Hij zijn Vader durft noemen.

Vertaald naar onze situatie komt dit neer op een tweeledige oproep. Ten eerste kunnen wij als christenen niet anders dan in de voetsporen van Jezus treden en oog hebben voor de melaatsen van onze tijd, al wie op een of andere manier slachtoffer is van uitsluiting, en hen een bevrijdende hand toesteken. Dit kan echter niet zonder ook de melaatsheid in onszelf, onze tekortkomingen én onze zelfgenoegzaamheid (cf. ook de tweede lezing uit de eerste Korintiërsbrief), te onderkennen en ons hiervan door Jezus te laten reinigen.

In het tweede deel van het evangelieverhaal horen we hoe Jezus de gereinigde twee opdrachten geeft: “Zorg ervoor dat ge aan niemand iets zegt” en “ga u laten zien aan de priester en offer...wat

Mozes heeft voorgeschreven". Met het spreekverbod dat Jezus oplegt wil Hij voorkomen dat er valse verwachtingen worden gecreëerd: Jezus is geen supermens die met een vingerknip alle problemen oplost, geen mirakelmaker die in een handomdraai iedere ziekte geneest, nee, het gaat Hem om de ontmoeting, om het tonen van wie God voor ons wil zijn: bevrijdende en liefdevolle zelfgave.

Het tweede gebod maakt duidelijk dat, hoewel Jezus door zijn genezend handelen een door de wet ingestelde situatie doorbreekt, de wet voor Hem van kracht blijft. De wet symboliseert immers het verbond tussen God en zijn volk, en dat wil Jezus juist bevestigen, ja tot voltooiing brengen. Genezing en bevrijding betekent dan ook niet dat er geen verplichtingen meer zouden zijn, maar wel dat we opnieuw mogen thuiskomen bij God.

2. Verwerking, toegespitst op huwelijkskandidaten en (pas) gehuwde koppels

a. "Als Gij wilt kunt Gij mij reinigen"

Zoals in elke menselijke relatie zullen ook in partnerrelaties situaties voorkomen van onderlinge verwijdering, bv. wanneer de een de ander iets kwalijk neemt, of wanneer er onenigheid is, wanneer uiteenlopende verlangens en behoeftes tot spanningen leiden etc. Op zulke momenten kun je elkaar in een isolement brengen, elkaar als 'melaatsen' behandelen.

Laat elke deelnemer voor zichzelf een situatie in herinnering roepen waarin sprake was van zo'n verwijdering, en waarin hij/zij zich ten opzichte van de partner geïsoleerd voelde. Elk schrijft dit op een briefje en laat dit aan zijn/haar partner lezen. Per koppel worden de beschreven situaties besproken, aan de hand van volgende vragen:

- Herken je elkaars situatie? (stel eventueel vragen ter verduidelijking)
- Hoe reageerde de ander op die situatie?
- Hoe kwam er terug toenadering?
- Was er sprake van een 'reinigend' moment? (een ritueel, een verlossend woord of gebaar, een gebed)
- Heb je Jezus' liefde hierin kunnen ervaren?

b. "Ga u laten zien...en offer...wat Mozes heeft voorgeschreven"

Zoals Jezus met zijn respect voor de wettelijke voorschriften midden in het verbond tussen God en de mensen wilde staan, zo dienen ook gehuwden het verbond dat zij met elkaar hebben gesloten telkens opnieuw te bevestigen. Het in herinnering brengen van de trouwbelofte kan daarbij een hulp zijn:

"Ik wil je man/vrouw zijn en ik beloof je trouw te blijven in goede en kwade dagen, in armoede en rijkdom, in ziekte en gezondheid. Ik wil je liefhebben en waarden, al de dagen van mijn leven."

Laat elk koppel apart uitwisselen over de betekenis van deze woorden aan de hand van volgende vragen:

- Wat was een 'goede dag' voor jullie relatie en wat was een 'kwade dag'?
- Heb je toen trouw ervaren?
- Heb je al rijkdom en armoede ervaren? (het kan hierbij ook gaan om periodes dat het heel goed ('rijke' periodes) of minder goed ('arme' periodes) ging in de relatie)
- Hebben jullie al ziekte ('melaatsheid') of gezondheid ('genezing') ervaren? Hoe gingen jullie daarmee om?
- Merk je dat je partner je liefheeft en waardeert? Wanneer? Hoe?

Laat elk koppel op basis van hun uitwisseling een gebed formuleren waarin zij hun vertrouwen in Gods zorg voor hun relatie en die van de andere koppels uitdrukken.